

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Moniky Javorové a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: **SLOVLIKER ČR, s. r. o.**
sídlem Hudcova 532/78b, 612 00 Brno

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha 4

o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 1. 2013 č. j. 2322/2013-900000-302 a č. j. 2323/2013-900000-302, ve věcech odnětí povolení k provozování daňového skladu a odnětí povolení oprávněného příjemce pro opakované přijímání vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně,

takto:

I. Žaloby se **zamítají**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2013 č. j. 2322/2013-900000-302, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc ze dne 6. 8. 2012 č. j. 4400-4/2012-130100-23, kterým bylo žalobci odňato povolení k provozování daňového skladu.
2. Další žalobou, vedenou dříve zdejším soudem samostatně pod sp. zn. 22 Af 50/2013 se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2013 č. j. 2323/2013-900000-302, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc ze dne 6. 8. 2012 č. j. 4401-4/2012-130100-23, kterým bylo žalobci odňato povolení oprávněného příjemce pro opakované přijímání vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně.
3. S ohledem na totožnost účastníků i žalobních bodů byla obě řízení usnesením podepsaného soudu ze dne 22. 11. 2018 č. j. 22 Af 49/2013-144 spojena ke společnému projednání a rozhodnutí.
4. Oběma napadeným rozhodnutím žalobce vytýká, že:
 - a) k odnětí povolení došlo jen a pouze v důsledku předcházejícího nezákonného zajišťovacího příkazu Celního úřadu Uherské Hradiště ze dne 1. 6. 2012 č. j. 5308/2012-136400-024 na částku 35 176 335 Kč, proti němuž žalobce brojí žalobou vedenou Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 31 Af 125/2012;
 - b) k odnětí povolení došlo pro existenci nezajištěného nedoplatku. K jeho zaplacení však žalobce podal v rozhodné době žádost o posečkání, které bylo následně i vyhověno;
 - c) k odnětí povolení došlo též pro nedoplnění zajištění. V době odnětí povolení však žalobci ještě neuplynula lhůta k doplnění zajištění.
5. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. K jednotlivým žalobním bodům uvádí:
 - a) trvá na zákonnosti vydaného zajišťovacího příkazu, jakkoli je předmětem soudního přezkumu;
 - b) posečkání ničeho nemění na tom, že tu nezajištěný nedoplatek byl;
 - c) k odnětí povolení došlo pro existenci nezajištěného nedoplatku, nikoli pro nedoplnění zajištění.
6. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
7. Krajský soud zjistil, že žalobcova žaloba proti zajišťovacímu příkazu byla zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 15. 1. 2014 č. j. 31 Af 125/2012-228, www.nssoud.cz, přičemž žalobcova kasační stížnost proti tomuto rozsudku byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2014 č. j. 1 Afs 27/2014-31, Sb. NSS č. 3049/2014, www.nssoud.cz. Žalobcova ústavní stížnost proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pak byla odmítnuta usnesením Ústavního soudu ze dne 25. 2. 2016 sp. zn. IV. ÚS 2219/14, nalus.usoud.cz. Žalobní bod a) je tedy nedůvodný.

8. Posečkání je institut odkládající úhradu již splatné daně (§ 156 zák. č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění) v tom smyslu že tu daňová povinnost i nadále existuje, správce daně toliko nepřistoupí k jejímu vymáhání. Z uvedeného vyplývá, že povolené posečkání nemá žádného vlivu na závěr, zda tu nedoplatek na dani je či není. Proto krajský soud shledal nedůvodným i žalobní bod b).
9. Podle obsahu obou rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc i žalovaného byla zprvu vskutku vůči žalobci vedena řízení o odnětí povolení i pro nedoplnění zajištění. S ohledem na žalobcovu žádost o prodloužení lhůty však bylo od tohoto důvodu upuštěno. Žalobní bod c) se tím ocitá zcela mimo důvody napadených rozhodnutí.
10. S ohledem na to, že žádný z žalobních bodů nebyl shledán důvodným, krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
11. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu nevznikly v tomto řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 13. prosince 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu